

Publicerad 2006-07-26 23:52 av Fjärilspoet

Fåfänga och vänskap

I dina ögon ser jag en främling
som fått vingar
och blivit en lyckoträff.

Hudnära formationer
av en sagoboksdrom.

Där fjäderpennor skriver på det gyllene arket,
vänskapens regel nummer 1#.

Våra stunder sveper bort det vemod
jag alltid känner som ensam vandrare
genom detta.

Oavsett vad som händer är jag alltid ensam,
för jag är den enda som upplevt mig.

Jag måste finnas i den här kroppen oavsett jag vill eller inte.
För det är den här kroppen jag fått att älska eller hata i evighet.

Släpp ut mig, jag vill inte vara här inne i den här kroppsvolymen.
Jag ser blickarna.
Ja, jag är inte särskilt smal.
Men det här är jag,
vad kan jag göra åt det?

När du går brevid så orkar jag trots allt
gå ut idag också.

Men du vill inte veta vad min kosmetika kostar
eller den tid jag lägger ned på att dölja mig.

Ändå föraktar jag fåfänga.
Men vem bryr sig om hur vacker jag är inuti?

Kanske den som söker en vän,
som själv är en.
Kanske du..

som valt en annan syn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fjärilspoet med Poeter.se id #9849 innehar upphovsrätten